

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต

The Effects of Using a Guidance Activities Package with the Use of Growth Mindset to Develop
Educational Goal Setting of Mathayom Suksa II Students at Kajonkiet Suksa School in Phuket Province

วิไลวรรณ เพชรเศรษฐ์ (Wilaiwan Phetset)¹ วไลยา สบายยิ่ง (Wunlapa Sabaiying)²

จิระสุข สุขสวัสดิ์ (Jirasuk Suksawat)³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา (2) เปรียบเทียบการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติและที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 51 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการทำแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและมีคะแนนจากแบบวัดไม่แตกต่างกัน ใช้วิธีการสุ่มแบบเป็นกลุ่มเป็นทดลองจำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา กิจกรรมแนะแนวปกติ และแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ซึ่งมีความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า (1) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวว่าช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว กรอบความคิดแบบเติบโต การตั้งเป้าหมายทางการศึกษา มัธยมศึกษา

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช nunong-wp@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิต แผนกการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช escoswun@hotmail.com

³ อาจารย์ ดร. แผนกการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

jirasuk.stou@gmail.co

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research were to: (1) compare educational goal setting for students before and after using a guidance activities package with the Use of growth mindset to develop educational goal setting, (2) compare educational goal setting students between using normal guidance activities and guidance activities package with the use of growth mindset to develop educational goal setting, and (3) study commentary perspective of experimental group on guidance activities package with the Use of growth mindset to develop educational goals setting. This sampled were 51 students from two classroom in Mathayomsuksa II, Kajonkietsuksa School, semester 1, academic year 2019. They had the result of no different evaluated by educational goal setting. Then, they were randomly divided into an experimental group of 26 students and a control group of 25 students. The instruments were the guidance activities package with the use of growth mindset to develop educational goal setting and goal setting test. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results indicated that: (1) after the experimental, the students had the post-test score higher than the pretest score with statistical significance at .05 level, (2) after the experimental, the experimental group had the post-test score higher than of the control group with statistical significance at .05 level, and (3) the experimental group agreed that the guidance activities package with the Use of growth mindset to develop educational goals setting were helpful for the students to develop the educational goal setting at the highest level.

Keywords: Guidance activities package, Growth mindset, Educational goal setting, Mathayomsuksa

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

บทนำ

การตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ถือเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียน หากนักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองแล้ว การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก็จะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับตัวนักเรียนนั้น จึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญมากดังที่ พาสนา นิยมบัตรเจริญ (2551) ได้กล่าวว่า “เมื่อต้องการเลือกศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพการงานของตนเองในอนาคตแล้ว สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการตั้งเป้าหมายคือ การรู้จักตนเอง โดยต้องรู้ว่าตนเองมีความสนใจ มีความสามารถ ทักษะ รวมถึงบุคลิกภาพเป็นอย่างไร เพื่อที่จะสามารถเลือกอาชีพการงานให้มีความเหมาะสมกับตนเองได้” นอกจากการรู้จักตนเองแล้ว การรู้จักโลกของการศึกษาต่อ เช่น คณะที่เปิดสอน รายละเอียดของหลักสูตร โอกาสในการประกอบอาชีพ และขั้นตอนการสอบคัดเลือก เป็นต้น ก็มีความสำคัญ หากนักเรียนได้วิเคราะห์ตนเองได้ตามองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้แล้ว นักเรียนก็สามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาได้ และสิ่งที่ช่วยสนับสนุนในการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียน คือ การแนะแนว เพราะการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจและทันสมัย จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา การแนะแนวทางการศึกษาช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียนในทุกด้าน นักเรียนเกิดความตระหนักในคุณค่าของการเรียน ได้รู้จักตนเอง ประเมินความสนใจ ความถนัด ความสามารถในการเรียน และเตรียมพร้อมที่จะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง รู้จักโลกกว้างทางการศึกษา ทั้งทางด้านสายสามัญ สายอาชีพ และอื่นๆ ตลอดจนสามารถวางแผนอนาคตได้ โดยครูแนะแนวมีส่วนสำคัญในการช่วยจัดบริการแนะแนวให้นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

การตั้งเป้าหมายทางการศึกษา มีงานวิจัยหลายฉบับที่ยืนยันว่าการที่นักเรียนรู้จักตั้งเป้าหมายทางการศึกษาจะส่งผลให้นักเรียนเป็นคนที่มีความมั่นใจในศักยภาพของตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ และลงมือทำอย่างมุ่งมั่นด้วยตัวของนักเรียนเอง การสอนให้นักเรียนมีทักษะในการตั้งเป้าหมายที่ถูกต้อง และบ่มเพาะจนมีความคุ้นเคยกับเป้าหมายจนเป็นนิสัย เพื่อให้เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีแรงขับเคลื่อนตัวเอง มีแรงบันดาลใจที่จะลงมือทำในสิ่งที่เขามุ่งมั่น โดยที่มีการวางแผนอย่างรอบคอบ มีการติดตามความคืบหน้า และมีการปฏิบัติที่เหมาะสมอยู่เป็นระยะๆ ดังงานวิจัยของนาฏศิลป์ ศุภประเสริฐ (2557) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว เพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหันคาพิทยาคม จังหวัดชัยนาท จากการวิจัยพบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ

นอกจากนี้ กรอบความคิดแบบเติบโตก็เป็นสิ่งสำคัญและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา เพราะการสอนให้นักเรียนได้รู้จักการตั้งเป้าหมายทางการศึกษานั้น อาจนำไปสู่การปฏิบัติได้ยาก หากนักเรียนขาดความอดทนและความพยายาม ดังนั้น การปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตจึงเป็นจุดเริ่มต้นให้กับนักเรียนในการเปลี่ยนความคิดในการปฏิบัติไปสู่เป้าหมายโดยอาศัยความอดทนและความพยายาม คนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต คือคนที่มีความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ มองอุปสรรคและความผิดพลาดคือโอกาสในการเรียนรู้ และให้คุณค่ากับความตั้งใจและความพยายาม การปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตให้กับนักเรียน เน้นหลักการสร้างหรือการรักษากรอบความคิดแบบเติบโตให้คงอยู่ ที่สำคัญคือ การช่วยให้นักเรียนเห็นคุณสมบัติหรือความสามารถต่างๆ ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวหรือเป็นอัตลักษณ์ แต่เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ด้วยการเรียนรู้และความพยายาม (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา, 2561)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและตามศักยภาพของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อของนักเรียนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 127 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต นักเรียนจำนวน 51 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการทำแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและมีคะแนนจากแบบวัดไม่แตกต่างกัน แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา
2. ตัวแปรตาม คือ การตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา โดยมีการดำเนินกิจกรรม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ประกอบด้วย 5 ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 การรู้จักตนเอง ชุดกิจกรรมที่ 2 การกำหนดเป้าหมาย ชุดกิจกรรมที่ 3 การวางแผนปฏิบัติ ชุดกิจกรรมที่ 4 การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผน และชุดกิจกรรมที่ 5 การได้รับข้อมูลป้อนกลับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 3 ชุดดังนี้

- 2.1 แบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยศึกษาแนวคิดการตั้งเป้าหมายของ Locke and Latham (1990) เป็นแบบวัดที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามเป็นข้อคำถาม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

เชิงบวกและเชิงลบ โดยแบ่งช่วงคะแนน 1-5 คะแนน มีข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 35 ข้อ แบ่งคำถามออกเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. การรู้จักตนเอง 2. การกำหนดเป้าหมาย 3. การวางแผนปฏิบัติ 4. การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผน และ 5. การได้รับข้อมูลป้อนกลับ มาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) และหาค่าความเที่ยง (Reliability) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficients) พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .40 - .76 และได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .95

2.2 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแต่ละครั้ง

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และต่อผู้วิจัย เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองทั้ง 12 ครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อศึกษาผลของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต โดยดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมทำแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก่อนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

3. ผู้วิจัยดำเนินการเป็นผู้นำกิจกรรมใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาด้วยตนเอง ดำเนินการจัดกิจกรรมกับนักเรียนกลุ่มทดลอง ในคาบกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมโฮมรูม ผู้วิจัยเริ่มทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2562 ถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนการสอนตามปกติในคาบกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมโฮมรูมโดยครูแนะแนว

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา และทำแบบบันทึกการเรียนรู้เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในแต่ละครั้ง เพื่อผู้วิจัยจะได้นำมาสรุปเนื้อหาและทราบถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในแต่ละครั้ง

5. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยนำแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดก่อนการทดลอง มาวัดกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง (Post-test) รวมทั้งให้นักเรียนกลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและผู้วิจัย

6. นำคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รวมทั้งนำข้อมูลจากแบบ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

บันทึกการเรียนรู้และความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโต เพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ในแต่ละครั้งของนักเรียนกลุ่มทดลองมาสรุปเนื้อหา

7. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและผู้วิจัยมาสรุปเนื้อหาและสรุปข้อเสนอแนะจากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนน

2.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองซึ่งไม่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน Paired-Sample t-test

2.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองซึ่งเป็นอิสระต่อกันโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบอิสระต่อกัน Independent-Sample t-test

3. สรุปเนื้อหา (summary Content)

3.1 ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาจากแบบบันทึกการเรียนรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาในแต่ละครั้ง โดยทำการสรุปและประเมินสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้งด้วยการบรรยาย

3.2 ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและผู้วิจัย ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสรุปข้อคิดเห็นอื่นๆ เพื่อประเมินสิ่งที่นักเรียนได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยการบรรยาย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้รูปแบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการวัดตัวแปรตามก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วัดตัวแปรตาม คือ การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ระยะเวลาในการทดลองตั้งแต่ วันที่ 15 พฤษภาคม 2562 ถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ผลการวิจัยจะนำเสนอในรูปตาราง ดังนี้

1 ระดับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก่อนและหลังการโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ระยะการทดลอง	n	M	S.D.	แปลผล
ก่อนทดลอง	26	117.69	16.56	ปานกลาง
หลังทดลอง	26	130.35	14.66	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 1 พบว่าหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาเท่ากับ 130.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.66 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ตารางที่ 2 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุม

การทดลอง	n	M	S.D.	แปลผล
ก่อนทดลอง	25	117.08	14.29	ปานกลาง
หลังทดลอง	25	120.80	15.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาเท่ากับ 120.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.03 อยู่ในระดับปานกลาง

2 เปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9
The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาโดยการทดสอบค่าที (Independent t-test)

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
กลุ่มทดลอง	26	117.69	16.56	.14	.89
กลุ่มควบคุม	25	117.08	14.29		

จากตารางที่ 3 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่าก่อนการทดลองนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีระดับการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ภายหลังการดำเนินการทดลองผู้วิจัยทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (Paired t-test)

กลุ่มทดลอง	n	M	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนการทดลอง	26	117.69	16.56	4.19*	.00
หลังการทดลอง	26	130.35	14.66		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่าหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (Independent- t-test)

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
กลุ่มทดลอง	26	130.35	14.66	2.30*	.03
กลุ่มควบคุม	25	120.80	15.03		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

จากตารางที่ 5 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายนักเรียนมีคะแนนแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพาสนา นิยมบัตรเจริญ (2551) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากมาตรวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่พบว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษามีประสิทธิภาพและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจจรเกียรติศึกษาได้จริง กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การรู้จักตนเอง 2) การกำหนดเป้าหมาย 3) การวางแผนปฏิบัติ 4) การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผน 5) การได้รับข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งช่วยให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้การรู้จักตนเองและเข้าใจตนเอง รู้ความชอบ ความถนัด ความสนใจ สามารถกำหนดเป้าหมาย รู้จักการวางแผนปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมาย การมีวินัยมีความพยายามตั้งใจในการปฏิบัติตามแผน และการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของตนเอง

2. หลังการทดลองคะแนนแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษามีคะแนนแบบวัดการตั้งเป้าหมายสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาฏศิลป์ คชประเสริฐ (2557) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหันคาพิทยาคม จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษามีคะแนนสูงกว่ากลุ่ม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ กล่าวคือ ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงในการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดกิจกรรม รวมถึงการใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น เช่น วิดีทัศน์ กรณียศึกษา เกม ใบความรู้ แผ่นภาพ นิทาน เป็นต้น ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ระยะเวลาดังกล่าวเพียงพอและเหมาะสมในการจัดกิจกรรมตามองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย 5 ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 การรู้จักตนเอง ชุดกิจกรรมที่ 2 การกำหนดเป้าหมาย ชุดกิจกรรมที่ 3 การวางแผนปฏิบัติ ชุดกิจกรรมที่ 4 การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผน และชุดกิจกรรมที่ 5 การได้รับข้อมูลป้อนกลับ จึงกล่าวได้ว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนได้

3. หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวว่าช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.58$, $S.D. = 0.58$) จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสามารถช่วยพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนาฏศิลป์ คชประเสริฐ (2557) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยคตพิทยาคม จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นว่าการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1.1 จากการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต พบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวสามารถพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้นำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาไปใช้พัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาต่อไป โดยการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับกับนักเรียนในแต่ละชั้น

1.2 จากการวิจัยพบว่าการใช้สื่อต่างๆ เช่น เกม วิดีทัศน์ นิทาน ใบความรู้ ใบงาน กรณียศึกษา เป็นต้น จะช่วยกระตุ้นความสนใจและช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น โดยผู้จัดกิจกรรมจะเป็นผู้เอื้อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากสื่อดังกล่าวให้ได้มากที่สุดและใช้สื่ออย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

1.3 การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษามีกองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักตนเอง 2) การกำหนดเป้าหมาย 3) การวางแผนปฏิบัติ 4) การมีวินัยในการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ปฏิบัติตามแผน และ 5) การได้รับข้อมูลป้อนกลับ จากการดำเนินการวิจัยทำให้ทราบว่าจะองค์ประกอบด้านที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา คือ การรู้จักตนเองในด้านต่างๆ เช่น ความชอบ ความถนัด ความสนใจ ทักษะ ศักยภาพของตนเอง เป็นต้น ซึ่งหากนักเรียนได้เรียนรู้ในด้านการรู้จักตนเอง มีการวิเคราะห์หรือการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยให้แก่นักเรียนได้รู้จักตนเองแล้ว ก็จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาในขั้นต่อไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาไปทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

2.2 การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบความคิดแบบเติบโตมาใช้ในการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผลการวิจัยพบว่าสามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาได้ จึงควรนำกรอบความคิดแบบเติบโตไปใช้ในการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ในการวิจัยครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ชนิตา รุ่งเรือง. (2559). กรอบความคิดเติบโต: แนวทางใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพมนุษย์. สืบค้นเมื่อ 4 กรกฎาคม 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/RMCS/article/view/59660/49013>.

นางกุลิณี คชประเสริฐ. (2557). ผลของโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยคตวิทยาคม จังหวัดชัยนาท (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

พาสณา นิยมบัตรเจริญ. (2551). ผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา. (2561). การพัฒนากรอบความคิด GROWTH MINDSET. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2561, จาก http://www.cepthailand.org/private_folder/e-book/KranPhantana_Growth_Mindset.pdf.